

Še tako globoke korenine se niso mogle upirati mladim silam

V vsestransko aktivnost brigadirjev je spadalo tudi družbeno-politično izobraževanje

Delovni uspehi so bili nagrajeni tudi z udarniškiimi značkami
Vse slike: TOM

● MDA JANČE 80

POČITNICE PRIHODNJE LETO — SPET V BRIGADI!

Ze več let zapored organizira OK ZSMS Ljubljana Moste-Polje lokalne delovne akcije. Letos so se brigadirji naselili na Tujem grmu, ki je od 29. junija do 27. julija živel ob pesmi in vrvežu mladih, kar oboje je prenehalo le takrat, ko so brigadirji odšli na traso ali trudni legli k počitku.

Komandant akcije **Boris Ferencak** se je takoj odzval povabilu na pogovor o akciji:

»Delali smo pri sanaciji plazu na cesti Trebeljevo — Volavlje, in sicer tista dela, ki jih stroji ne morejo opraviti. Za brigado se je naša občinska konferenca skupaj s sismo za komunalno dejavnost odločila predvsem zato, ker je brigada najcenejša. Delovišče je namreč oddaljeno od naselij, to pa za druge izvajalce pomeni dodaten strošek in izgubo časa pri prihajanju delavcev na traso. Brigada je v dveh izmenah opravila 13.050 delovnih ur. Sem so vštete tudi delovne ure, ki so jih opravili vojniki in mladinci na enodnevnih delovnih akcijah ob koncu tedna.

Akcija je potekala v dveh izmenah. V prvi je bila pretežno šolska mladina. Štela je 70 brigadirjev, izkopali pa so 1000 kub. m zemlje in preseglj normo

občine. Zvone Tušak nam je na obrambnem dnevu pojasnil nekatere večine iz splošnega ljudskega odpora, o katerih bi moral biti seznanjen vsak mlad človek, posebno pa še mladinci, ki bodo opravljali pomembne naloge pri uresničevanju doktrine mladinske organizacije, kajti poleg delovnega značaja je bila brigada II. grupe odredov predvidena kot kadrovska baza za vodstvo 00 in OK. Tudi zabave nam ni manjkalo. Imeli smo interno radijsko postajo, ki je cele popoldneve predvajala zabavni program, ob večerih pa smo se razživelili ob tabornem ognju.

Brigadirsko naselje in red v njem nam je opisal komandant naselja Andrej Mravlje: »Naselje smo postavili sami, sami smo tudi napeljali vodo in elektriko od sosedne kmetije. Šotore smo dobili pri občinskem komiteju za SLO. Postavili smo 20 manjših šoto-

zjutraj zbudila brigadirje.

Manjkalo nam ni ničesar, potrebovali bi kvečjemu več prostora za športne igre. V brigadi smo se počutili čudovito, in to predvsem zato, ker smo se brigadirji med seboj zelo dobro razumeli. Mislim, da bom naslednje leto spet sodeloval pri taki ali podobni delovni akciji.

Emil Pock, traser, nam je opisal traso in delo na njej.

»Naše delovišče je bilo na cesti, ki je bila doslej večkrat zaprta, ker se je z brežine nad njo posipala zemlja. Ta brežina je ostanek zemeljskega plazu, ki je oviral promet v tej smeri. Naša naloga je bila odstraniti ves material nad cesto do trdne podlage. S tem smo zavarovali cesto pred nadaljnjim usipanjem plazu.

Delo na brežini je bilo precej nevarno, kajti delali smo na višini 5 do 15 metrov. Napraviti smo si morali nekakšne stopnice, na katerih smo stali. Vendar pa se zaradi discipline na trasi ni zgodila nobena nesreča, le ožuljenih rok je bilo precej.

Norma na brigadirja je bila 0,25 m izkopanega materiala na

Boris Mrak je bil ekonom akcije. Kakšna je bila ta zadolžitev?

»Moja največja skrb je bila prehrana brigade. S samo pravo hrane nisem imel skrbi, ker je mama Helena kuhala za vso brigado. Predvsem sem tekal po trgovinah za živili, prevažal lonce, hrano, pijačo, cigarete, kupoval sem časopise, skrbel za povezavo z OK in ker sem bil edini, ki sem hodil vsak dan v Ljubljano, sem moral opraviti še nešteto manjših opravkov po naročilih brigadirjev. Včasih pa sem le našel toliko časa, da sem lahko pomagal na sosednji kmetiji.

Kaj pa pravijo brigadirji?

Gordana Bogič, 18 let, uslužbenka v Saturnusu: »Prvi mi je za MDA Janče povedal naš predsednik OO ZSMS, ki me je tudi navdušil za brigado. Poleg tega pa sem bila še radovedna, kakšno je življenje v brigadi, kajti to je bila moja prva delovna akcija. Bilo mi je zelo všeč, posebno še družba, le vstajanja ob petih nisem imela rada. Drugo leto se bom spet udeležila kake akcije,

brigadirji. Ze večkrat sem imel namen priti v Slovenijo, na kako delovno akcijo. Veseli me brezskrbno življenje v brigadi, ki je kot nekakšen aktiven odmor, v katerem se znebiš vsakdanjih skrbi, poleg tega pa skleneš nova poznanstva. Prijatelji iz brigade so nekaj drugega kakor sodelavci, kajti ob tem, da z njimi delaš, z njimi tudi živiš. To je moja druga delovna akcija, mislim, da ni zadnja. Naša občinska konferenca je od RK SSO BiH že zahtevala, da bi se udeležila MDA v Sloveniji, tako se bomo drugo leto zagotovo spet videli.

Všeč so mi lokalne akcije, ki trajajo tudi več dni, kajti pri nas v Bileci imamo le enodnevne. Vsekakor je potrebno dati prostovoljnemu delu večji poudarek, kot smo ga dajali doslej, in mislim, da je naloga ZSMJ, da

poveča število brigadirjev. Pri tej brigadi bi pohvalili dobro organizacijo, pa tudi odnose med brigadirji, saj smo v dveh tednih postali homogena družba. Zadovoljen sem, da sem prišel sem, ostali mi bodo lepi spomini.

Mirjam Stepanek, 15 let, bodoča dijakinja VI. gimnazije:

»Udeležila sem se Lipoglava 79. Bilo mi je tako všeč, da sem letos spet šla v brigado. O tej akciji sem se seznanila na občinski konferenci, kjer sem članica komisije za SLO. Janče 80 mi niso tako všeč kakor lanska akcija, najbrž zato, ker sem bila tam prvič v brigadi, semkaj pa sem prišla že z nekimi predstavami. Vseeno pa je bilo tudi tukaj zelo v redu, spoznala sem dosti novih prijateljev. Življenje je bilo zanimivo, imela sem vsak dan družbo, s katero smo se lepo razumeli. Najbrž bom drugo leto spet šla v brigado!

BOGO ZDEŠAR

ZMDA Titograd 80

Mladinci iz naše občine so se v poletnih mesecih udeležili več delovnih akcij. O življenju v dveh brigadah objavljamo reportažno zapisa, o delovnih akcijah Istra in Kozjansko pa bomo še poročali.

Brigadirji mladinske delovne brigade Toneta Tomšiča, (ustanovljene v naši občini leta 1973), so se v začetku avgusta polni lepih spominov vrnila še z ene akcije, z ZMDA Titograd 80.

Druga izmena akcije je trajala od 6. julija do 2. avgusta. Sodelovalo je 9 brigad: 23 april iz Laktašev, Titovi študenti iz Niša, Jozo Ščurla iz Imotskna, Ilinden iz Skopja, Petar Drapšin iz Srbobrana, Franjo Horvatič iz Grubišnega Polja, Titovi brigadirji iz Suve Reke, brigada Rdečega križa Jugoslavije in naša brigada.

Brigada je štela v začetku 44 brigadirjev, med katerimi je bilo tudi šest brigadirk in dva pionirja. Kasneje se je pridružil še šest brigadirjev da je ob koncu akcije štela brigada 50 članov. V brigadi je deloval tudi 11-članski aktiv članov ZK.

Mladinska delovna brigada Toneta Tomšiča na vezni delovni akciji Titograd 80. (Foto: arhiv OK ZSMS)

Čeprav organizacija brigade ni bila na zavirljivi ravni, smo se dobro odrezali, celo nad pričakovanji, saj smo v prvi dekadi zasedli tretje, na koncu pa celo drugo mesto za delo na trasi in v družbenih aktivnostih. Ze sam podatek, da smo bili kar petkrat prvi na trasi in da smo že tretji dan izboljšali rekord akcije za 40 %, pove, da nas tudi vročina (bilo jo je včasih tudi okrog 40 stopinj Celzija) ni presenetila, oziroma onemogočila. V prvih dneh smo se med seboj tudi dobro spoznali in postali smo velika družina, ki je povsod složna nastopala.

Komandantka brigade je bila Jutta Rapuš, predsednica brigadne konference Esada Handanović, traser Cene Muzaferović, sekretar aktiva ZK pa Dragiša Veljković.

Brigada je osvojila trak akcije, priznanje o družbenih aktivnostih in udarništvu, 18 brigadirjev je postalo udarnikov in 14 je bilo pohvaljenih. Vse to kaže na našo maksimalno angažiranost.

Vsi naši uspehi pa pomenijo na nek način tudi zahvalo pokrovitelju naše brigade občinskemu svetu zveze sindikatov pokrovitelju brigade na akciji v Titogradu Ljubljanski banki — filijala Titograd, ki nas je obdarila z majicami, ter DO Mercator in Petrol, ki sta nam podarila njihove reklamne kape.

Vsem brigadirjem MDB Toneta Tomšiča čestitke za dosežena priznanja v želji, da bi se tudi po končani akciji redno sestajali in se dogovarjali — ter dogovorili o sodelovanju na naslednjih akcijah.

Brigadirski zdravo!

JUTA RAPUŠ

Boris Ferencak

Andrej Mravlje

Emil Pock

Boris Mrak

za 43 odstotkov. V drugi izmeni so bili večinoma delavci; 50 brigadirjev je skopalo 1250 kub. m. zemlje. To pomeni, da so preseglj normo za 78,5 %. Delavni so bili tudi pionirji, ki jih je bilo na akciji okoli 20 in so izkopali 900 m jarka. Brigadirji so prostovoljno opravili tudi 200 delovnih ur, ko so pomagali kmetom pri raznih opravilih na polju in pri spravljanju sena.

Seveda pa nismo samo delali. Prosti čas smo izrabili za družbenopolitično izobraževanje, športna in družbena srečanja. V ta namen smo organizirali tudi politično šolo, v kateri so nam predavali tovarši J. Leskošek, A. Vlahovič, D. Kodarin, F. Franjo, F. Mazovec, J. Petek in drugi družbenopolitični delavci iz naše

rov, ki so bili namenjeni bivanju in deseterec v katerem sta bila jedilnica in klubski prostor; imeli pa smo še dva štabna šotora. V naselju smo si uredili tudi bife, ki je bil odprt po kosilu in po večerji.

Dan v brigadi je potekal takole: ob petih smo vsak dan vstali in se umili, potem smo zajtrkovali in odšli na traso. Delali smo do 13.30. Vmes je bil le odmor za malico. Kosilo je bilo ob 14. uri. Po krajšem počitku so bila ob 16. uri predavanja, nato rekreacija, sončenje in druge dejavnosti. Ob 19. uri je bila večerja, potem pa družabno srečanje ali pa smo zakurili taborni ogenj. Ob 22. uri smo odšli spat.

V naselju sta bila dežurna dva brigadirja, ki sta pazila na red in

uro, kar je precej, če upoštevamo nevarnost dela in težavnost terena — teren je bil ocenjen s 4. težavnostjo stopnjo. Preglavitve so nam povzročali tudi drevesni štori, ki smo jih morali celo izkopavati. Tehtali so po več ton. Dragan Šimec in Emil sta vodila radio Glas Janč. »Da se ne bi narobe razumeli,« sta pojasnila, »to ni bil radio kot radio Glas Ljubljane ali Radio študent. To je bil pripravljen program, ki smo ga predvajali prek zvočnikov. Te oddaje so bile sestavljene predvsem iz glasbe, vmes so bili kakšni skeči in tudi recitacije. Ob večerih pa sva najmlajšim brigadirjem pripovedovala tudi pravljice za lahko noč. Trudila sva se, kolikor sva se mogla, da je bilo v naselju čimbolj zabavno.«

samo če mi bodo v službi to dovolili.

Gorazd Nejedly, 11 let, učenec OŠ Vide Pregarc, je bil najmlajši brigadir druge izmene.

»Za to brigado so mi povedali starši in mi predlagali, da bi se je udeležil. Ostal sem kar dve izmeni in mi je bilo zelo všeč. V Ljubljani je dolgčas, v brigadi pa je kar zanimivo. Najraje sem imel šport, glasbo, tudi hrana mi je bila všeč. Delovnih akcij se bom še udeleževal, najprej lokalnih, potem tudi republiških in zveznih.«

Haso Avdič, sekretar OK ZSMS Bileća, je bil eden izmed članov delegacije iz Bileće. »Prišel sem zaradi sodelovanja naših dveh občin, skupaj s še šestimi

Gordana Bogič

Gorazd Nejedly

Haso Avdič

Mirjam Stepanek